

Drie jaar nadat ik Osho in Poona had ontmoet was ik daar weer terug. In die tussentijd had ik voornamelijk in Noorwegen gewoond waar geen sannyas-centra waren en was post-order-sannyasin geworden. Dat wil zeggen dat ik een formulier naar de ashram had gestuurd en een brief met mijn nieuwe naam terug had gekregen. Swami Prem Sanatan. Dit was voor het computertijdperk. Ik had een baan gekregen bij de UNEP in Nairobi, Kenya en de vliegticket Oslo-Nairobi die ik kreeg, veranderde ik in Oslo-Poona-Nairobi. Zo liep ik weer rond in de ashram, maar nu zelf in het rood. Post-order-sannyasins kregen daar alsnog een echte sannyas-initiatie. Osho deed dat niet meer zelf maar had die taak overgedragen aan een oude sannyasin, Swami Teertha, een rijzige Engelsman met een lange baard en haren.

Op de avond van de initiatie meldde ik me bij het huis van Osho, fris gedoucht en geurloos. We waren met 20 mensen die een voor een naar een grote marmeren veranda bij een tuin werden geleid waar we op de grond plaats namen. Tegenover ons was een ruime stoel waarop de lange gestalte van Teertha zat met gesloten ogen. Er klonk zoete muziek waarop mooie jonge vrouwen als nimfen rond de stoel dansten. Twee bij twee werden twee novieten door andere mooie vrouwen naar weerszijden van de stoel geleid, waar ze neerknielden voor de initiatie.

Toen het mijn beurt was voelde ik een zekere spanning, terwijl ik naast de stoel zat met achter mij een vrouw. De muziek had een mystieke kwaliteit. Ik sloot mijn ogen en voelde een duim van Teertha op mijn voorhoofd. Het was alsof er een elektrische schok door mij heen schoot. Hij drukte mij achterover en ik werd liefdevol opgevangen door de vrouw achter mij. Ik voelde hoe mijn malaketting mij werd omgehangen en een andere vrouw fluisterde mij mijn sannyasnaam in het oor. Ze hielp me overeind en bracht me, half verwaasd, naar mijn kussentje. De energie van de initiatie bleef nog enige tijd door mijn lichaam stromen, alsof ik langzaam uit een trance terugkwam.

Een paar dagen voordat ik doorreisde naar Nairobi zwaaide op een middag de poort van het huis van de meester open en kwam zijn auto langzaam naar buiten rollen. Dat gebeurde wel vaker als hij op bezoek ging bij familie of vrienden. Maar deze keer voelde het anders. Osho reed langzamer en werd begeleid door opvallend veel oudere sannyasins, waarvan sommigen bijna tranen in de ogen hadden. Wat was er aan de hand? De volgende ochtend moest iedereen naar de boeddha-hal komen. Teertha kwam het podium op en zei dat Osho de ashram had verlaten en voorlopig niet terug zou komen. Hij kon niet zeggen waarheen. Iedereen werd aangeraden zijn verblijf in Poona af te ronden.

De mededeling sloeg in als een bom. Veel sannyasins hadden, soms jaren geleden al, hun huis en haard verkocht en verlaten om de rest van hun leven bij de meester te kunnen zijn. Waar was hij heen? Pas weken later zouden wij horen dat hij naar Amerika was gegaan. Ondertussen gingen in de ashram alle meditatie en programma's gewoon door. Maar ik vertrok naar Nairobi naar mijn nieuwe job.